

Seuraavana päivänä voitiin linnun todeta todella yöpyneen siinä, sillä kiepin pohjalla oli ulosteita. Havainto tehtiin hyvin kylmän pakkaskauden aikana. Tiaisten yöpyminen lumessa on harvinaista, eikä niiden ole tiedetty itse kaivavan käytävää, vaan hakeutuvan valmiisiin koloihin. Havainto osoittaa, että talitiiaisellakin voi esiintyä kieppiyöpymistä, mitä on pidettävä hyvänä sopeutumiskeinona ankariin talvioloihin.

References

HAFTORN, S. 1972: Hypothermia of tits in the arctic winter. — *Ornis Scand.* 3:153—166.
HILDÉN, O. 1977: Talitiaisen painonvähennyk-

sestä yön aikana (Summary: Weight loss of roosting Great Tits). — *Ornis Fennica* 54:135—137.

KOSKIMIES, J. 1958: Lumipeitteen merkityksestä eläinten lämpösuojana. — *Suomen Riista* 12:137—140.

NOVIKOV, G. A. 1972: The use of under-snow refuges among small birds of the sparrow family. — *Aquilo Ser. Zool.* 13:95—97.

SULKAVA, S. 1969: On small birds spending the night in the snow. — *Aquilo Ser. Zool.* 7: 33—37.

VOLKOV, N. I. 1968: An experimental study of thermal conditions in snow burrows of tetraonid birds (In Russian with English summary). — *Zool. Zhurnal* 47: 283—286.

Karikukko *Arenaria interpres* pesivänä Keiteleellä

EINO SAVOLAINEN

29.6.1980 havaitsin karikukkoparin Keiteleen Kokkoselän luoteislaidassa, 0,5 km:n päässä mantereesta sijaitsevalla Tiirinluodolla (62° 55'N, 26°00'E). Tämä on n. 30 m pitkä, 10 m leveä ja korkeimmalta kohtaa 1,5 m vedenpinnan yläpuolelle kohoava kallioluoto, joka on osaksi paljasta kalliota, osaksi sammalten ja putkilokasvien peittämää, puustona muutamia matalia koivuja ja mäntyjä sekä paju- ja pihlajapensaita. Keväällä vedenpinnan ollessa alhaalla luoto jatkui kaakkoon kivikkoisena n. 20 m. Luodon kohdalta järvi on n. 4 km leveä ja se avautuu sekä luoteeseen että etelään saarettomana n. 10 km.

Havaintoja tein luodolla seuraavasti: 7.7. löysin heinänkorsilla vuoratun pesän n. 1 m korkean kalliuseinämän vierestä pajupensaasta. Pesässä oli 3 munaa, joista yhden kuori oli rikkoutunut. 12.7. munat olivat hävinneet pesästä ja naaras luodolta; sen sijaan koiras oli muuttunut kesyksi, ja se varoitteli ponnekkaisesti. Poikasia ei etsinnöistä huolimatta löytynyt. 2.8. luodolla oli koiras ja kaksi lentokykyistä poikasta. 7.8. linnut vielä olivat luodolla, mutta 11.8. siellä näkyi enää yksi poikanen, joka 16.8. mennessä oli hävinnyt.

”Pohjolan linnut värikuvin” mainitsee, että eräät karikukkoyksilöt erikoistuvat röstämään munia tiirojen pesistä. Myös Tiirinluodolla pesineistä linnuista ainakin koiras käytti ravinnokseen kalatiiran munia. Karikukot lienevätkin olleet osasyynä siihen, että luodon n. 15 kala-

tiiran pesästä kuoriutui vain kymmenisen poikasta.

Tiirinluodolla pesi tiirojen lisäksi viitisen naurulokkiparia, yksi selkälokki- ja västäräkkipari sekä tukkakoskelo. Naurulokit pesivät luodolla ensimmäistä kertaa, ja niiden pesintätulos oli yhtä huono kuin kalatiirankin — mahdollisesti karikukot söivät myös naurulokin munia.

Oulujärvellä karikukon on todettu pesineen useita kertoja, 1960-luvulla lähes säännöllisesti (Leinonen & Niskasaari 1979; Lintumies 14: 183). Sen sijaan muualta Sisä-Suomesta pesintähavaintoja ei ole aiemmin ilmoitettu. Kuopion museon luonnontieteen osaston lintukortiston mukaan karikukko on nähty Pohjois-Savossa 14 kertaa.

Summary: The Turnstone breeding in the interior of Finland

In 1980 a pair of Turnstones *Arenaria interpres* was found breeding on a small, rocky islet in Lake Keitele, eastern Finland (62°55'N, 26°00'E). Two young fledged. The hatching success of c. 15 pairs of Common Terns and 5 pairs of Black-headed Gulls nesting on the same islet was poor, probably due to predation on the eggs by the Turnstones. Breeding of this coastal species in the interior of Finland has been confirmed earlier only in Lake Oulujärvi.